

190 let
1825-2015

ochotnického divadla
v Lomnici nad Popelkou

Foto na titulní straně - Lhář (2014)

horní řada zleva - Vít Zavřel, Pavel Hrdina, Petr Štěpán, Ladislav Novák, Olga Rezková, Eva Benešová, Zbyněk Koblíček

dolní řada zleva - Jan Zavřel, Veronika Sádková, Petr Sádek, Jarmila Barancová, Luděk Vejnár

190 let
1825-2015

ochotnického divadla
v Lomnici nad Popelkou

Přání lomnickým divadelníkům, tedy Divadelnímu spolku J. K. Tyl

Často jsem přemýšlel a stále přemýšlím nad oním, vlastně už historickým slovem „spolek“. Co všechno v sobě zahrnuje, co určuje, co skrývá? Snad by se dalo prostě říci, že je to útvar blíže neurčeného počtu lidí, kteří mají společný zájem něco vytvářet či konat. Je to dobrovolné, mimopracovní, avšak chtěné společenství, jehož společným jmenovatelem je to, co všechny členy zajímá, pro co mají schopnosti, talent a chuť obětovat svůj volný čas.

Ve slově „spolek“ je však také skryto slovo „spolu“. Býti spolu – „býti spolu rádi“, to je něco, čím spolek přesahuje do života všech zúčastněných. Býti spolu rádi znamená nejen při činnosti, pro kterou je spolek vytvořen, ale také ve všech věcech kolem. Umět si pomáhat, umět se společně bavit, radovat, umět přijímat a řešit problémy, které zákonitě jakákoliv činnost přináší, umět se vzájemně utěšovat v bolestech, jež přináší čas, neb jsme lidé smrtelní, umět si vzájemně odpouštět chyby, nedostatky, bez nichž by se spolek nevyvíjel, umět jeden druhého podržet v těžkostech, které přináší život, a mnoho dalších věcí.

Takže! Milí divadelníci. Tento váš spolek pěstuje činnost nejušlechtlejší. Divadlo, jež nastavuje zrcadlo, jež dojíká, rozveseluje, jež dává poezii a radost. Znam vás 21 let a vím, že řada těch, kteří ctili to, o čem je zde psáno, už není mezi námi. Víím ale také, že přicházejí mladí. Nechtě se tedy ona tři slovíčka – „býti spolu rádi“ – stanou jejich krédem a vlastně krédem vás všech, neboť vězte, že je to hřívna nejcennější.

Váš Jaroslav Krček

Malé připomenutí divadelní historie v Lomnici nad Popelkou

Ochotnické divadlo v Lomnici nad Popelkou dosáhlo úctyhodného věku sto devadesáti let. Je určitě na místě vzpomenout na jeho první kroky. Podle kronikářských záznamů se za počátek pravidelně organizované ochotnické činnosti považuje rok 1825. V tomto roce se hráli nadšení studenti, mezi nimiž figuroval medic Antonín Šlechta (pozdější zakladatel lázní v Sedmihorkách), několik představení v hostinci Františka Šlechty na náměstí (dnešní železářství). Hrály se hry V. K. Klicpery, J. N. Štěpánka, V. Tháma, významných představitelů českého národního obrození. Divákům přinášely nejen pobavení, ale posilovaly český jazyk a národní vědomí. Divadelní činnost neustávala, ochotníci vystupovali na různých místech, mnohdy se zapojovali i v kočovných společnostech.

Teprve v roce 1859 se naplnil jejich dávný sen a otevřela se stálá scéna v zadní části radnice. Nebylo to však na dlouho. 29. srpna téhož roku vypukl obrovský požár, který zničil většinu domů na náměstí včetně radnice. Následovalo několikaleté hraní divadla po domech členů spolku nebo v sálech několika hostinců. Po vystavění nové, dnešní radnice byl

„ve druhém patře otevřen pěkně upravený a pohodlný divadelní sál, jemuž do té doby nebylo rovného daleko vůkol“ (dle zápisu ve Vlčkových Pamětech). První představení, hra Svatojanský dvůr od S. Nosenthala, bylo sehráno 15. dubna 1866. Na jeviště jsou pak uváděna díla J. K. Tyla, J. Nerudy, L. Stroupežnického, A. Jirásky, J. B. Moliéra, J. N. Nestroje, N. V. Gogola a dalších autorů. Významná byla pro divadelníky možnost využití elektrického osvětlení, které zajistil továrník Josef Horák. Prvním představením při elektrickém osvětlení byl v prosinci 1889 Tylův Strakonický dudák.

Postupem času přestaly prostory sálu na radnici vyhovovat a začalo se uvažovat o vlastním divadle. Stavba se zahájila v září 1929 a byla dokončena v září roku následujícího. V roce 105. výročí svého vzniku se divadelní spolek dočkal své budovy. V sobotu 4. října 1930 ochotníci na novém jevišti předvedli první představení, kterým byl Strakonický dudák J. K. Tyla.

Ve spise uloženém v pamětním kameni divadla píše tehdejší jednatel spolku Jan Konopáč: „K budoucím následovníkům našim obracíme se pak se snažnou prosbou, aby až divadlo toto bude se již zdáti nedostatečné, neboť takový je již světa běh a všech věcí osud, aby uvážili obtíže, které nám bylo překonávat, a uvěřili nám, že učiniti více bylo by nad naše síly.“ Dnes bychom mohli odpovědět: „Děkujeme s pokorou za krásnou budovu, která je ozdobou našeho města.“

Život v budově Tylova divadla neutichá a následovníci se snaží udržovat kvalitu představení a přinášet na prkna, která znamenají svět, to nejlepší, co je možné divákům dát.

Dalších deset let poctivé divadelní práce

Citát „Řekni mi, co chceš, a já ti povím, kdo jsi...“ by se dal pozměnit na „Řekni mi, co děláš ve volném čase, a já ti povím, jaký jsi...“ A v divadelnickém životě bychom našli celou řadu možných doplnění – cílevědomý, poctivý, milující, svárlivý, něžný, popletený, výbušný, nepřející, vzpurný, lakomý, pokorný, líný, urážlivý, stydlivý – to podle toho, do jaké role tě obsadí režisér. A že těch rolí může být celá řada, dokazují každoroční premiéry a jejich reprízy. Ochtotnické divadlo má svůj význam především proto, že naplňuje nejen ty, kteří se mu věnují po své práci a obětují hodiny a hodiny pilování rolí, ale obohacuje i ty, kteří sdílejí dění na jevišti a společně s postavami prožívají jejich osudy. A právě sdílení je v ochotnickém životě to nejdůležitější, protože jinak by tohle úsilí nemělo žádný smysl. Lomničtí divadelníci mají své publikum, které by nevyměnili za nic na světě – jejich publikum totiž pokaždé dokazuje, že dělají tu správnou věc.

2005 | Oslavy 180. výročí divadla

Střípky Lomnického kulturního léta

Léto bylo velmi významné, připadla na něj totiž hlavní část oslav významného jubilea. 31. července byla zahájena výstava k 180. výročí ochotnického divadelnictví v Lomnici. Kurátory výstavy byli Petr Štěpán a Josef Šimek ml., kteří vytvořili koncepci a vybrali dobové dokumenty a předměty. Za významného příspěvní dalších členů spolku a pana Jaroslava Kocourka instalovali výstavu v Městském muzeu, kde byla umístěna až do září. Na vernisáži vystoupili s kulturním programem lomničtí herci a předvedli písně z nově připravované hry. Slavnostně pak byli od města oceněni Vladimír Cerman a Petr Štěpán.

Třetí zvonění, výstava v muzeu (2005) - Jan Konopáč, Vít Zavržel, Jiří Zikmund, Jiří Otmar, Libuše Mikešová, Renata Tomešová, Miroslav Kracík, Olga Rezková, Josef Šimek ml.

V roce 1985 byla vydána publikace 160 let ochotnického divadla v Lomnici nad Popelkou 1825–1985, po deseti letech k ní přibyl dodatek. V souvislosti se 180. výročím vyšel již druhý dodatek, který mapoval uplynulých deset let. Největší podíl na vzniku této publikace měl pan Ladislav Kubát a rodina Cermanova, ale poděkování si zaslouží všichni ochotní pomocníci a přispěvatelé.

Další částí oslav bylo samotné Lomnické kulturní léto, na kterém byla uvedena slavnostní premiéra hry Václava Štecha „Třetí zvonění“ v režii Vladimíra Cermana a s hudbou Jaroslava Krčka. Po tomto výtečném představení proběhlo krátké setkání s ochotníky, kteří se z různých důvodů z Lomnice odstěhovali, nebo již nejsou aktivními členy. Lomnické kulturní léto, v jehož kvalitním programu vystoupili umělci jako Ivan Ženatý, Spirituál kvintet či Musica Bohemica, bylo důstojným vyvrcholením oslav.

Třetí zvonění (2005) - Vladimíra Duštová, Jan Konopáč, Jiří Zikmund

Spolkový život a starost o Tylovo divadlo

Za pomoci města a Ministerstva kultury ČR byla opravena polovina fasády Tylova divadla. Šlo o průčelí a bok přiléhající k ulici 5. května. Byla zde vyměněna okna, oplechování a poškozené lícové cihly.

Na jaře byl uspořádán tajný výlet do Krčkovic. Při zastavení na rovenském náměstí si jeho účastníci zazpívali s hudebním doprovodem Rachot bandy. Ti nejobdivnější zdolali lanovou dráhu v Čertoryji. V říjnu proběhl společný výlet na Moravu. Po prohlídce zámku Vranov zamířili ochotníci do vinného sklípku ve Hnanicích. Opět nechyběla hudba, tentokrát se zpívalo s kapelou Táborači.

V závěru roku se uskutečnil zájezd do divadla v Mladé Boleslavi na představení „Josefína“ od Vladislava Vančury.

S hrou „Třetí zvonění“ se ochotníci představili v Jablonci nad Jizerou, na Košově a v Lázních Bělohrad. V listopadu se znovu na jevišti v Lomnici objevili „Výtečníci“. Výtěžek představení přispěl humanitární společnosti ADRA na pomoc po zemětřesení v Asii.

V tomto roce oslavili významná životní jubilea Vladimír Cerman (85), Věra Nováková (65), Miroslav Dlouhý (60), Petr Štěpán, Vladimír Mařan a Jiří Valenta (55), Pavel Kola (50).

2006 | Prosincové vzpomínání

Krajská divadelní přehlídka

V prvním březnovém víkendu se v Tylově divadle uskutečnila devátá přehlídka ochotnických souborů Jizerské oblasti. Zúčastnilo se jí pět souborů z Libereckého kraje a jeden z Pardubic. V jejím úvodu byl předán Ladislavu Novákovi „Zlatý odznak J. K. Tyla“ za celoživotní práci pro ochotnické divadlo. Domácí spolek nastoupil s úspěšnou hrou Václava Štecha „Třetí zvonění“ pod režijním vedením Vladimíra Cermana. Cenu za herecký výkon obdrželi Renata Tomešová za roli paní Kváčkové a Josef Šimek ml. za roli JUDr. Hudce. Zvláště pak bylo oceněno scénografické řešení Vladimíra Mařana. Hlavní cenu a nominaci na přímý postup na národní přehlídku získal divadelní soubor Podio ze Semil se hrou Pavla Kohouta August, August.

Střípky Lomnického kulturního léta

Premiéra hry Ivana Bukovčana „Než kohout zazpívá“ v režii Ladislava Sezimy odstartovala 4. srpna 12. ročník Lomnického kulturního léta. Byl to vlastně návrat k úspěchu ze 70. let, kdy spolek tuto hru nacvičil a zdařile reprízoval. Zajímavostí určitě je, že si tu znovu zahráli herci, kteří vystupovali i v předchozím nastudování, i když ne vždy ve stejných rolích. Velkým přínosem pro divadlo je také neobvykle vysoký počet nových tváří. Po „Výtečnicích“ je to snad druhý velký pokus o přivedení nových členů do souboru. Ve velmi vydařeném představení před téměř vyprodaným hle-

Než kohout zazpívá (2006) - Lukáš Mejsnar, Jiří Otmar, Petr Štěpán | Barbora Bláhová, Vít Zavřel | Barbora Bláhová, Vít Zavřel, Jarmila Barancová, Lukáš Mejsnar, Vladimír Mařan

dištěm zvláště překvapil Lukáš Mejsnar, který debutoval v roli veterináře Dr. Šusteka.

V den zahájení Lomnického kulturního léta obdržel pan Vladimír Cerman „Zlatý odznak J. K. Tyla“ za celoživotní práci pro ochotnické divadlo.

Český rok s lidovou písní a tancem představil soubor Musica Bohemica společně s taneční skupinou Vycpálkovci, hudební hold králi Karlu IV. vzdal kytarista Štěpán Rak, nejslavnější arie a duety z Mozartových oper spolu s Novákovým triem zpívali Marie Fajtová a Aleš Hendrych. Svou hrou na housle a zpěvem potěšila lomnické obecnostvo Iva Bittová, v Městském muzeu doplnila letní program vernisáž výstavy obrazů Miroslava Mádrové.

Spolkový život a starost o Tylovo divadlo

3. června se na lomnickém nádraží uskutečnily velkolepé oslavy 100. výročí železnice. Spolek spolu se členy souboru FRK z Nové Vsi nad Popelkou se této akce zúčastnil v dobových kostýmech. Po ukončení oficiálních oslav pak byla předána do lomnického muzea historická plechová tabule „Živnostenského

společenstva potravních živnostníků“, která byla nalezena při likvidaci bývalého JKP a po léta uchováвана u pana Slávka Vejnarů. 25. listopad byl významným dnem pro lomnický loutkový soubor Popelka. V tento den se slavily 80. narozeniny tohoto souboru, v jehož řadách působí i někteří ochotníci. Na velmi vydařené prosincové akci byly promítnuty videozáznamy z oslav železnice a pořad „Neděle v klubu“, který se v lomnickém divadle natáčel v 70. letech. Neděle v klubu a film „Viola“, ve kterém účinkují mnozí lomniční divadelníci, se podařilo získat od České televize. Konec prosince patřil zájezdu do Mladé Boleslavi a muzikálu „Hello, Dolly“.

Hra „Třetí zvonění“ byla uvedena v Nové Pace, Rokytnici nad Jizerou, Špindlerově Mlýně, Desné v Jizerských horách, Libštátě, Bradlecké Lhotě, Lomnici nad Popelkou a Hořicích. S představením „Než kohout zazpívá“ ochotníci vystoupili na Košově a v Nové Vsi nad Popelkou.

Oslavenci byli Zdeněk Hadinec (80), Jiří Otmar (75), Eva Sacká (70), Libuše Mikešová, Karel Kramář, Josef Šimek st. a Jitka Zajíčková (55).

Ženský boj (2007) - Štefan Karlubík, Martina Lásková (Forchová) | Radomír Ryšavý | Ilona Hlubučková, Ivana Nosková

2007 | Nové tváře v divadle

Krajská divadelní přehlídka

10. ročník krajské postupové přehlídky ochotnických souborů Jizerské oblasti Svazu českých divadelních ochotníků se tentokrát uskutečnil od 2. do 4. března. Jubilejní ročník byl poznamenán nízkou účastí souborů, která nakonec zapříčinila, že vítězné představení nebylo na postup nominováno přímo, ale bylo pouze doporučeno. Pět souborů předvedlo vynikající výkony, ale největší úspěch sklidili zaslouženě domácí. Hra Ivana Bukovčana „Než kohout zazpívá“ pod režijním vedením Ladislava Sezimy byla opravdu vynikající. Petr Štěpán s cenou za herecký výkon v roli Uhríka, Vladimír Cerman, Jiří Otmar, Lukáš Mejsnar a Renata Tomešová s čestnými uznáními a Vladimíra Duštová s cenou za výpravu jsou toho důkazem. Je škoda, že dramaturgická rada národní přehlídky představení nakonec nevybrala.

Střípky Lomnického kulturního léta

Pro třinácté Lomnické kulturní léto se chopil režie do-

máci premiéry s názvem „Ženský boj“ Jiří Zikmund. O dva dny později byla uvedena premiéra pohádky „Ježibaby z Babína“, kterou s herci nastudoval Ladislav Sezima. Osobně ji sledoval sám její autor Jaroslav Koloděj. V obou hrách se objevily nové mladé tváře – Jana Mikulová, Ema Sůsová, Ilona Hlubučková, Veronika Benešová, Iveta Hrdličková, Pavla Drahoňovská a Petr Sádek. Mnozí z nich se na jevišti objevili již v minulosti, ale vždy šlo o menší role.

Pověstná třináctka neměla žádný zásadní vliv na kvalitu festivalu. Diváci se mohli těšit z koncertů Ivana Ženatého a Václava Hudečka a pobavili se například taneční freskou Jaroslava Krčka na texty středověkých žáků darebáků předvedenou souborem Musica Bohemica a taneční skupinou souboru Hradišťan. České noneto vystoupilo s operou Popelka lomnického rodáka Zdeňka Zhradníka, který k realizaci přizval i lomnické dětské zpěváky. Orchestr japonských studentů pod dirigentským vedením Jaroslava Krčka přednesl hudbu starých mistrů a dalším zahraničním hostem byl soubor Triskele z Estonska.

Spolkový život a starost o Tylovo divadlo

Spolek si připomněl první menší výročí novodobého fungování v budově Tylova divadla. Jedná se o pět let trvající smlouvu s městskou příspěvkovou organizací KIS, na jejímž základě je soubor v podnájemním vztahu k této instituci. Od prvního sepsání v roce 2002 a po úpravách smlouvy v roce 2004 je vzájemný vztah konsolidovaný a spolek má vytvořené stabilní zázemí pro svoji činnost.

V dubnu uspořádal Petr Štěpán výjimečnou událost v hostinci na Košově. Český klub velocipedistů 1880 zde sehrál veselohru Jana Vávry „Svatba na velocipedu“. Na scéně samozřejmě nechyběly „velocipedy“ a diváky pobavili muži v ženských rolích. Vynikající atmosféru pomohli vytvořit i lomničtí ochotníci v dobových kostýmech.

25. dubna pořádal spolek zájezd do divadla v Mladé Boleslavi na představení „Příběh koně“. V květnu se soubor zúčastnil známého festivalu FEMAD (Festival mladého amatérského divadla) v Poděbradech, který tentokrát nesl podtitul „Salon odmítnutých“. Festival dává příležitost souborům, které zůstaly před branami účasti na národní přehlídce. Hra „Než kohout zazpívá“ byla odměněna potleskem publika vstoje a domů si herci vezli cenu divácké poroty.

18. srpna se téměř celý spolek sešel v „kostelíku“ pana Jaroslava Krčka, kde se uskutečnila svatba Ludka Vejnarova s Renatou Bajerovou. Další svatba se konala 20. října, kdy si Olinka Štěpánová brala Jiřího Křížka. Této dvojici ochotníci popřáli vše nejlepší do společných let v sále na Košově.

30. srpna podnikl spolek úspěšný třídenní zájezd na Slovensko. Po rozpadu společného státu to byla první zahraniční výprava. Nechyběla túra po tatranských svazích, odpočinek v termální lázni a také plav-

ba po Dunajci na pltích.

V listopadu se spolek účastnil historicky prvních slavností piva, které pořádal místní farář Jan Sládek ve spolupráci s želivským klášteřem, a přispěl do programu vystoupením s názvem „Čtená zkouška“.

S představením „Ježibaby z Babína“ soubor vystoupil kromě Lomnice v Nové Vsi nad Popelkou, Záhoří a Hrádku nad Nisou, „Ženský boj“ byl sehrán v Libštátě, Nové Vsi a na Košově. Hru „Než kohout zazpívá“ viděli diváci v Tanvaldu, Josefově Dole, Desné v Jizerských horách, v Lázních Bělohrad a Benešově u Prahy.

Životní jubilea oslavili Růžena Dvořáčková (95), Miluše Holanová (85), Ladislav Kubát a Ladislav Novák (70), Martin Zajíček (60), Jarmila Šimková a Nadežda Vejnarová (55).

6. srpna se soubor rozloučil s panem Janem Kopopáčem, nestorem lomnického divadelnictví.

Paní ministrová (2008) - Jarmila Barancová, Vladimír Cerman

2008 | Úspěšné ženy

Krajská divadelní přehlídka

Divadelní přehlídka za účasti sedmi souborů byla pořádána již od čtvrtka 6. března do neděle 9. března. Brzký začátek si vynutila dlouhá představení. Zcela výjimečně nebyl zastoupen domácí spolek. Velkým překvapením byl DS Nakafráno z Turnova. Soubor složený ze čtyř žen uvedl autorskou hru „Naštěkaná“. Představení tohoto souboru bylo natolik mimořádné, že právem získalo nominaci na národní přehlídku.

Střípky Lomnického kulturního léta

Lomnické kulturní léto začalo 25. července premiérou hry Glenna Webstera „Plukovník chce spát“ v režii Ladislava Sezimy. Před téměř vyprodaným hledištěm excelovala Renata Tomešová v roli malířky a Eva Benešová jako dáma z polepšovny. Součástí programu byla také výstava k životnímu jubileu sklářského výtvarníka pana Jiřího Ryby. Ze směsice vystoupení stojí za připomenutí Tulák po hvězdách, scénické zpracování románu Jacka Londona, na němž se podíleli Alfréd Strejček a Štěpán Rak, nebo humorné vystoupení dueta Two Voices, či koncert z hudby Antonia Vivaldiho v přednesu souboru Musica Florea.

Diváci mohli kromě domácího souboru zhlédnout divadelní představení posluchačů Atelieru Václava Moravce Neřesti a ctnosti v českých baladách.

Spolkový život a starost o Tylovo divadlo

Po očekávaných kontrolách hasičů a revizních techniků došlo k „dobudování“ kotelny a i komínové šachty byly uvedeny do souladu s normami.

*Paní ministrová (2008) - nahoře - Jana Mikulová, Petr Sádek
dole - Luděk Vejnar, Petr Sádek, Jarmila Barancová, Jana Mikulová*

Na březnové valné hromadě divadla byla přijata změna ve výboru, kde na postu tiskového mluvčího nahradil pana Ladislava Kubáta Petr Sádek.

Cílem jarního tajného výletu byla Stará Paka, odkud se vlakem putovalo do Nové Vsi a pak autobusem přes Klepandu na Ploužnici. Hudbu k tanci zajišťovala osvědčená Rachot banda. V květnu byl uspořádán zájezd do divadla v Mladé Boleslavi na vynikající představení „Muži v ofsajdu“ od Karla Poláčka v režii Ondřeje Havelky.

14. listopadu se v Tylově divadle uskutečnila druhá premiéra roku. Tentokrát šlo o hru Bronislava Nušiče „Paní ministrová“. Tato veselohra nacvičovaná pod režijním vedením Ladislava Nováka upoutala výkonem Jarmily Barancové v roli Živky, ženy ministra, která tzv. „nesleze ze scény“. Další vynikající výkon podal Vladimír Cerman v roli Dr. Ninkoviče a Jana Mikulová jako služebná Anka.

Do konce roku se ještě pořádaly dva zájezdy do divadla v Mladé Boleslavi na hru „Miláček“ a na úspěšné „Muže v ofsajdu“.

V tomto roce někteří členové spolupracovali s DS FRK z Nové Vsi nad Popelkou na představení od Johanna Nepomuka Nestroye „Zlý duch Lumpacivagabundus aneb Ludrácký trojlístek“.

Divadelníci prezentovali své hry opět mimo Lomnici. Hra „Než kohout zazpívá“ byla uvedena v Horních Počernicích, „Ježibaby z Babína“ v Lázních Bělohrad, Tanvaldu, Jaroměři a Vrchlábí a „Paní ministrová“ ve Slané.

Jubilea slavili Libuše Cermanová (80), Santo Arciprete (75), Rudolf Hasman a Radomír Ryšavý (75), Jiří Ryba (70), Ladislav Sezima (65), Bohuslav Vejnar (60). 19. prosince zemřel dlouholetý člen spolku pan Santo Arciprete.

*Plukovník chce spát (2008) - nahoře - Jarmila Barancová, Renata Tomešová, Eva Benešová, Lukáš Mejstnar, Vít Zavřel
dole - Iveta Hrdličková, Vladimíra Duštová, Bohuslav Vejnar*

Poprask na laguně (2009) - Pavel Hrdina, Jana Mikulová

2009 | Zdařilá letní premiéra

Krajská divadelní přehlídka

Na 12. ročníku krajské postupové přehlídky vystoupilo od 6. do 8. března šest souborů (sedmý byl nesoutěžní DS FRK z Nové Vsi). Na úvod předvedl lomnický spolek hru Bronislava Nušiče „Paní ministrová“ v režii Ladislava Nováka. Z domácího spolku ocenění převzala Jarmila Barancová za roli Živky a čestné uznání obdržel Vladimír Cerman za roli Dr. Ninkoviče. Doporučení na národní přehlídku vybojovalo Divadelní studio A. Marek z Turnova s vlastní úpravou hry A. P. Čechova *Tři sestry*.

Střípky Lomnického kulturního léta

Po kratší odmlce se režie premiérového představení opět ujala Renata Tomešová. Její nastudování hry Carla Goldoniho „Poprask na laguně“, kterou skvěle obohatila hudba pana Miroslava Pěničky, bylo bezesporu jednou z největších událostí roku. Vyprodané divadlo ocenilo výkony herců, mezi kterými se objevilo mnoho talentovaných mladých tváří. Divadelní spolek začal spolupracovat s grafikem Stanislavem

Dlouhým, který zvolil nový formát programu a stal se hlavním tvůrcem programů a propagačních materiálů i v dalších letech.

Jubilejní koncert k sedmdesátinám Jaroslava Krčka v kostele sv. Mikuláše připomněl duchovní díla jubilanta, která sám provedl se souborem Musica Bohemica, se zpěváky Annou Hlavenkovou, Karlem Jakubů a za spoluúčasti sboru Prague Singers.

Samotný festival v jeho průběhu narušila nečekaná větrná smršť, která strhla střechu nad jevištěm. Představení, které se mělo ten večer odehrát, bylo operativně přesunuto do budovy základní umělecké školy. Po výpadku elektrického proudu vytvořila swingová kapela Jakub Šafr Quartet při svíčkách a bez mikrofونů báječnou atmosféru večera. I následující představení, pohádka Malého Vinohradského divadla Ferda Mravenec – práce všeho druhu, muselo být kvůli dešti uvedeno v jiných prostorách, tentokrát v kině.

V programu dále vystoupilo například Kubelíkovovo trio a Ivan Ženatý s komorním souborem Barocco Sempre Giovane přednesli v kostele sv. Mikuláše vzorový koncert barokní hudby.

Spolkový život a starost o Tylovo divadlo

Po prudké červencové vichřici byla střecha provizorně překryta a během následujících týdnů dostala novou měděnou krytinu. Zároveň došlo k obnově celé konstrukce a zateplení.

V prosinci byly vyměněny oba horizonty a všechny boční výkryty, včetně jejich protipožární impregnace. Šlo o plánovanou obměnu bez vazby na předchozí nešťastnou událost.

Od ledna nahradil Josefa Šimka ml. v nelehké roli administrátora spolkových webových stránek Pavel

Matějka. V březnu soubor spoluúčinkoval na zábavném večeru v Nové Vsi nad Popelkou, který pořádal spřátelený DS FRK. Během roku se spolek dvakrát vydal do boleslavského divadla, poprvé na hru Vladislava Vančury „Rozmarné léto“ a podruhé na Tylova „Strakonického dudáka“.

4. července se konala svatba zvukaře Radka Šimka s Hanou Daňkovou. V září soubor nechyběl na křtu hudebního klipu Romana Tomeše v pražském divadle Broadway. Renata Tomešová a Petr Sádek se rozhodli věnovat režisérské činnosti a absolvovali režisérský kurz. Tradiční prosincový zájezd se uskutečnil do divadla v Pardubicích na muzikálové představení „Do naha“.

Soubor opět vyjžděl sehrát představení do nejruznějších obcí a měst. „Než kohout zazpívá“ byl uveden v Nové Pace, „Ježibaby z Babína“ v Havlíčkově Brodě, Horních Počernicích a Meziměstí, „Plukovník chce spát“ v Jablonci nad Jizerou, Nové Pace a Železném Brodě, „Paní ministrová“ na Košově, v Bradlecké Lhotě, Jilemnici a Josefově Dole, „Poprask na laguně“ v Praze Karlíně, Nové Pace, Libštátě a Horních Počernicích.

K oslavencům patřili Miroslav Holan (95), Jaroslav Kocourek (80 let), Ivana Otmarová, Jaroslav Krček a Miloš Hlavatý (70 let), Jiří Zikmund (65) a Gabriela Krčková (55).

Rok byl také rokem smutku, neboť 18. července odešel vynikající režisér, komediální herec, rekvizitář, tvůrce mnohých scén a svého času také předseda spolku Ladislav Sezima.

Poprask na laguně (2009) - nahoře - Barbora Bláhová, Eva Benešová, Jana Mikulová, Roman Tomeš, Pavel Matějka, Vít Zavřel, Vladimíra Duštová, Veronika Benešová | uprostřed - Lukáš Mejsnar, Barbora Bláhová, Pavel Matějka, Eva Benešová, Veronika Benešová, Roman Tomeš, Vladimíra Duštová, Jakub Tomeš, Vít Zavřel, Jana Mikulová | dole - Eva Benešová, Barbora Bláhová, Jana Mikulová, Veronika Benešová, Vladimíra Duštová

Hastrmancká komedije (2010) - Lukáš Kordík, Jana Mikulová, Vít Zavřel, Pavel Matějka, Pavel Hrdina | Petr Štěpán, Miloš Hlavatý

2010 | Postup na národní přehlídce

Krajská divadelní přehlídka

Postupová přehlídka proběhla od 4. do 7. března za účasti osmi souborů. V poměrně silné konkurenci dobře sehraných představení vybojovali Lomničtí s hrou „Poprask na laguně“ přímý postup na národní přehlídce do Děčína. Celý lomnický soubor získal ocenění za inscenaci, režisérka Renata Tomešová za režii, Miroslav Pěnička za scénickou hudbu, soubor Rosa Gallica, který při představení tvořil živou kapelu, dostal čestné uznání za hudební doprovod a Pavel Hrdina, Vladka Duštová, Roman Tomeš a Lukáš Mejnar obdrželi čestná uznání za herecký výkon.

Účast na květnové národní přehlídce v Děčíně byla poznamenána negativním přijetím jak ze strany organizátorů, tak i ze strany poroty. Po mnoha předchozích kladných diváckých ohlasech to bylo pro celý soubor velkým překvapením a zklamáním.

Střípky Lomnického kulturního léta

Lomnické kulturní léto bylo tradičně zahájeno premiérou lomnického spolku. Tentokrát šlo o dílo Ivana Škapy Hastrmancká komedije v režii Petra Sádka. Hudbu k dílu poskytl dramaturg a zakladatel festivalu Jaroslav Krček.

Tradičně kvalitní festival se uskutečnil od 23. července do 1. srpna a vlastně celý se nesl ve znamení oslav 185 let divadelnictví v Lomnici nad Popelkou a hlavně 80 let budovy Tylova divadla. K tomuto výročí byla za přispění města vydána krásná publikace „Tylovo divadlo v Lomnici nad Popelkou 1930–2010“ (Příběh jedné stavby Oldřicha Lisky) od autorů Jiřího Křížka a Jakuba Potůčka. Milovníci kultivovaného přednesu Otakara Brouska a Gabriely Filipi si nenechali ujít dramatickou fresku pro ženský a mužský hlas Ars Amatoria – Umění milovati. Vrcholem festivalu byl bezpochyby Moravský večer s Jožkou Čer-

Hastrman'ská komedie (2010) - Jiří Zikmund, Renata Tomešová | Vladimír Mařan, Lukáš Mejstnar, Vladimír Cerman, Jarmila Baranová | Jiří Otmar, Petr Štěpán, Pavel Hrdina

ným a cimbálovou muzikou Gracia, který druhý den vystřídal Český večer, na němž hrála a zpívala Malá česká muzika.

Spolkový život a starost o Tylovo divadlo

V prosinci byla zahájena oprava WC ve foyer Tylova divadla. Z legislativních důvodů bylo třeba instalovat WC pro imobilní spoluobčany, pro který byl využit skladový prostor blízko stávajících toalet. V lednu bylo přebroušeno a znovu natřeno jeviště. Na základě žádosti města Lomnice nad Popelkou bylo Tylovo divadlo prohlášeno kulturní památkou.

V květnu vyjeli členové na představení „Dědeček automobil“ do Mladé Boleslavi, kam se znovu vydali ještě v prosinci na hru Jiřího Hubače „Generálka Jeho Veličenstva“. V září byl pořádán třídní pobytový zájezd do Pece pod Sněžkou a v říjnu se členové spolku podíleli na druhé akci velocipedistů na Košově.

Jednalo se opět o unikátní akci, protože Český klub velocipedistů 1880 hrál hru „Distanční jízda Londýn – Praha“ pouze na dvou místech České republiky. Na listopadové členské schůzi byla Renata Tomešová zvolena do funkce účetní, kterou po léta vykonávala zkušená Libuše Cermanová. Spolupráci mezi různými objekty ve městě dokládá i účast divadelního spolku na sokolské akademii.

Úspěšné „Ježibaby z Babína“ sehráli ochotníci v Libštátě, Hořicích a dvakrát na dětském táboře v Krčkovicích, s „Popraskem na laguně“ vyjeli do Vrchlabí, Poděbrad, Vysokého nad Jizerou, Miletína a Slaného u Prahy a „Hastrman'ská komedie“ byla uvedena v Libštátě.

Ochotníci mohli popřát Vladimíru Cermanovi (90 let), Věře Novákové (70 let), Miroslavu Dlouhému (65), Petru Štěpánovi, Vladimíru Mařanovi a Jiřímu Valentovi (60), Pavlu Kolovi (55).

Liják (2011) - Zuzana Vávrová, Miroslav Kracík, Lukáš Mejsnar

2011 | Dokončení oprav ve foyer

Krajská divadelní přehlídka

Postupová přehlídka se uskutečnila na začátku března. Za účasti osmi souborů, kdy lomnický spolek nesoutěžně opakoval hru „Poprask na laguně“, byla do Děčína doporučena „Kočičí hra“ DS Tyl ze Železného Brodu.

Střípky Lomnického kulturního léta

Režisér Jiří Zikmund připravil pro Lomnické kulturní léto premiéru hry „Liják“ Petara Petroviče. V této vesnické komedii zvláště vynikla postava Stojana Mariče v podání Lukáše Mejsnara. V dalších dnech se v programu kulturního léta představil báječný soubor Hradišťan s Jiřím Pavlicou a Marie Fajtová, lomnická rodačka a sólistka opery Národního divadla, s koncertními áriemi W. A. Mozarta, nebo soubor Musica Bohemica s pořadem „Kytice ke 200. výročí narození

Zuzana Vávrová, Jarmila Barancová

K. J. Erbena“. V komediálním pantomimickém pořadu s názvem Blue Or Indigo Street vystoupil Boris Hybner a Nina Hlava, které doprovázela jazzová hudba RH Funkiss. Večer s názvem S Židama a Romama přes Moravu za váma nezklamal ty, kteří přišli za kapelou Gili Romani do zámeckého sklepení.

Liják (2011) - Lukáš Mejstnar, Bohuslav Vejnar

Spolkový život a starost o Tylovo divadlo

V únoru byla dokončena obnova WC ve foyer. Městu se podařilo sehnat nezbytné finanční prostředky a došlo k celkové rekonstrukci. Současně byla vyměněna okna a opravila se venkovní omítka.

Z dalších akcí stojí za zmínku vydařená plavba lodí po Vltavě s kapelou Rachot Banda, kde pro

Jarmila Barancová

všechny účastníky plavby byla překvapením scénka ochotníků v pruhovaných retro plavkách, v níž předvedli záchranu tonoucího. Zdařilý byl i zářijový víkend v Peci pod Sněžkou s programem výletů a her pro nejmenší divadelníky. Nebyla vynechána tradiční návštěva divadla v Mladé Boleslavi, kde hráli „Zločin v Posázavském Pacifiku“ od Ondřeje Havelky a Martina Vačkáře.

Mimo Lomnici se hrál „Liják“ v Nové Vsi na Popelkou, Libštátě, na Košově, v Bradlecké Lhotě, Tanvaldu a Rokytnici nad Jizerou.

Životní výročí oslavili Zdeněk Hadinec (85), Jiří Otmar (80), Eva Sacká (75), Libuše Mikešová a Josef Šimek st. (60). Nejhorší událostí roku byl odchod dlouholetého technika, osvětlovače, kulisáka, herce, zkrátka člověka, který uměl v divadle udělat téměř vše, Vladimíra Mařana. Zemřel po těžké nemoci 7. ledna ve věku pouhých 60 let.

Dlouhý, Široký a Bystrozraký (2012) - Jiří Otmar, Libuše Mikešová, Ladislav Novák | Václav Tichý, Luděk Vejnar, Ladislav Novák, Lukáš Kordík

2012 | Výjimečné kulturní zážitky

Krajská divadelní přehlídka

Divadelní přehlídka proběhla začátkem března. Spolek vystoupil se hrou Petara Petroviče „Liják“. V konkurenci šesti souborů si čestné uznání tentokrát odnesla Jarmila Barancová za roli Pely, Bára Bláhová za roli Stany a cenu za herecký výkon obdržel Lukáš Mejsnar za roli Stojana Mariče. Porota jako nejlepší hodnotila představení Joa DiPietra „Potichu to neumím, jsem vášnivej aneb Famílie“ v provedení DS Vojan z Hrádku nad Nisou a tento soubor si zaslouženě vydobyl právo nominace na národní přehlídku ve Volyni.

Střípky Lomnického kulturního léta

18. ročník festivalu byl snad nejdelším ve své historii a diváci mohli zhlédnout celkem patnáct pořadů. Slavnostní koncert mezinárodní akce EUROCHOIR,

uskupení mladých lidí z celé Evropy, kteří v Lomnici týden zkoušeli a pak na společném koncertu pod vedením rakouského dirigenta Franze M. Herzoga předvedli, co se naučili, byl pro každého fantastickým zážitkem. Výjimečné bylo i vystoupení tchajwanského univerzitního symfonického orchestru pod vedením Jaroslava Krčka na jediném koncertu v Evropě, kterým bylo poctěno naše město. 20. července pak proběhla mimořádně úspěšná premiéra hry bratří Čapků „Ze života hmyzu“ v režii Renaty Tomešové a o dva dny později druhá premiéra lomnického souboru, pohádka Jana Jílka „Dlouhý, Široký a Bystrozraký“ v režii Ladislava Nováka. Z celé řady dalších vystoupení můžeme jmenovat například recitál houslisty Jaroslava Šonského, lomnického rodáka, nebo vystoupení kytarových mistrů Štěpána a Jana-Matěje Raka. Koncerty vážné hudby doplnila folková hudba dvojice Michael Janík a Simona Klímová nebo Banjo Band Ivana Mládka..

Ze života hmyzu (2012) - Vladimíra Duštová, Veronika Benešová (zámotek), Jarmila Barancová | Jarmila Barancová, Veronika Benešová, Jakub Tomeš | dole - Martin Janda, Jana Mikulová, Štěpánka Březinová

Spolkový život a starost o Tylovo divadlo

Po letech marného čekání byly konečně majitelem budovy opraveny toalety na jevišti. Na valné hromadě se dostalo zvláštního ocenění paní Libuši Cermanové, která po dlouhých letech ukončila činnost ve výboru spolku. Během roku ochotníci dvakrát zajeli na boleslavská představení, nejprve v květnu na „Nebezpečné vztahy“ a později v prosinci na hru Oscara Wilda „Cantervillské strašidlo“. V srpnu členové spolku vypluli na druhou společnou plavbu lodí s kapelou Rachtot Banda. Na konci října proběhlo velké focení. Po mnoha letech tak hlavně díky Pavlu Matějkovi, který byl duší tohoto nápadu, má spolek fotografii všech členů spolku, kteří byli v té době v Lomnici.

S hrou „Ze života hmyzu“ vystoupil soubor v Horních Počernicích a pohádka „Dlouhý, Široký, Bystrozraký“ se hrála v Horních Počernicích, Libštátě, Slané a Jaroměři. Miluše Holanová (90), Ladislav Kubát (75), Ladislav Novák (75), Jarmila Šimková a Naděž-

da Vejnarová (60), Štefan Karlubík (50) oslavili svá životní jubilea. 27. června opustila po těžké nemoci soubor paní Libuše Cermanová, nadšená ochotnická herečka, dlouholetá pokladní spolku, členka výboru a kronikářka. 18. července postihla soubor další ztráta, odchod herce, režiséra, kutila a dobré duše souboru, pana Jiřího Zikmunda.

Stromy umírají vstoje (2013) - Veronika Sádková, Olga Rezková | Lidmila Mrázková, Martina Lásková | Libuše Mikešová, Petr Štěpán, Barbora Bláhová, Luděk Vejnar

2013 | Mladý režisérský počín

Krajská divadelní přehlídka

Přehlídka se konala opět o prvním březnovém víkendu a dostavilo se na ni sedm ochotnických spolků. Domácí soubor se uchýlil k české klasice, ke hře bratří Čapků „Ze života hmyzu“. Obdržel čestné uznání za inscenaci, dále Renata Tomešová za režii, Jana Mikulová ze choreografii, Pavel Matějka za roli Chrobáka, Vladka Duštová za roli Chrobačky, Petr Sádek za roli Viktora a Vladka Duštová za kostýmy. Cenu za herecký výkon dostal Jakub Tomeš za roli Tuláka. I přes nesporný úspěch hry získal doporučení na národní přehlídku DS Vojan z Libice nad Cidlinou se hrou J. Della a G. Sibleyrase „Půldruhé hodiny zpoždění“.

Střípky Lomnického kulturního léta

Tradičně kvalitní a nabitý program přilákal zase o trochu více diváků než v roce uplynulém. Lomnický spolek se prezentoval hrou Alejandra Casony „Stromy umírají vstoje“, kterou zdařile nastudoval režisér Petr Sádek. Využil při tom odbornou pomoc

pana Jaroslava Krčka, jehož hudba umocňovala vyjaté okamžiky děje. Z herců nejvíce upoutal výkon Libuše Mikešové, Barbory Bláhové, ale také např. Veroniky Sádkové, která stála v takto velké roli na divadelních prknech poprvé. Ochotnický spolek z Desné předvedl pohádku S čerty nejsou žerty. Pozoruhodným a velmi humorným představením byla groteska Večerní kurz etikety v režii Radomíra Švece, ve které excelovala mimka Alena Švecová. Musica Bohemica přinesla posluchačům skvosty světového baroka a českého lidového odkazu Ad Fontes – k pramenům. Pohazení z Chodska přivezla do Lomnice Domažlická dudácká muzika. V Kulturní dílně Jaroslava Krčka na Černé Alfréd Strojček připomněl čtyřsté výročí Bible kralické. Mimořádným zážitkem pro diváky byla možnost prohlédnout si originální výtisk bible zapůjčený ze Severočeského muzea v Liberci. Příjemným doplněním festivalových akcí bylo zahájení výstavy skleněných plastik pana Jiřího Ryby.

Divadelní spolek J. K. Tyl Lomnice nad Popelkou uvádí

STROMY UMÍRAJÍ VSTOJE

Alejandro Casona

překlad Vladimír Hvíždala

režie a úprava textu Petr Sádek

Stromy umírají vstoje (2013) - Luděk Vejnar, Barbora Bláhová, Olga Rezková, Libuše Mikešová, Veronika Sádková, Petr Štěpán

Spolkový život a starost o Tylovo divadlo

Během jarních měsíců byly zhotoveny nástavce na skříně v prostoru za jevištěm. Boleslavské uvedení hry Williama Shakespeara „Zkrocení zlé ženy“ se uskutečnilo pod širým nebem na hradě Kost a na konci roku vyjel spolek do Mladé Boleslavi na představení „Pane, vy jste vdova“. V červenci se oženil Vítek Zavřel.

Dvakrát v Nové Pace a poté v Libštátě se hrálo představení „Ze života hmyzu“, „Dlouhý, Široký a Bystrozraký“ se předvedli v Nové Pace a dvakrát v Jilemnici a „Stromy umírají vstoje“ byly sehrány v Josefově Dole, Horních Počernicích, na Košově, v Libštátě, Nové Vsi nad Popelkou a Semilech. Stále žádané „Ježibaby z Babína“ vyjely do Harrachova.

Mezi oslavence patřili Rudolf Hasman (80), Jiří Ryba (75), Bohuslav Vejnar (65).

14. března opustil spolek jeho dlouholetý člen a nezapomenutelný herec menších rolí, pan Radomír Ryšavý. 7. srpna odešel pan Miloš Hlavatý, který nechyběl v malých rolích.

Stromy umírají vstoje (2013) - ukázka divadelního plakátu

osoby a obsazení:

Eugenie, babička	Libuše Mikešová
Balboa, dědeček	Petr Štěpán
Mauricio	Luděk Vejnar
Isabel	Barbora Bláhová
Genoveva	Olga Rezková
Felisa	Veronika Sádková
Helena	Martina Forchová
Amélie	Lidmila Mrázková
pastor	Vladimír Cerman
pobuda	Ladislav Novák
lovce	Bohuslav Vejnar
cizinec	Petr Sádek

asistent režie
hudba
kostýmy, scéna
světla
zvuk
náповěda

Petr Štěpán
Jaroslav Krček
kolektiv DS J. K. Tyl
Josef Šimek
Radek Šimek
Eva Sacká
Lidmila Mrázková

2014 | Významné jubileum

Krajská divadelní přehlídka

Na 17. ročníku krajské postupové přehlídky, který se uskutečnil začátkem března, bylo od čtvrtka do neděle sehráno devět více či méně povedených představení. Domácí soubor uvedl drama Alejandra Casony „Stromy umírají vstoj“. Čestné uznání si tentokrát odnesla za roli Felisy Veronika Sádková, individuální cenu Libuše Mikešová za roli Eugenie, Barbora Bláhová za roli Isabel a Petr Štěpán za roli Balboa. Doporučení na národní přehlídku získal DS Vojan z Hrádku nad Nisou se hrou Ladislava Smočka „Podivné odpoledne dr. Zvonka Burkeho“ a Divadlo Jesličky z Hradce Králové se hrou Arnošta Goldflama „Marionety aneb malá sonda do duší, nejen hereček“.

Střípky Lomnického kulturního léta

Jubilejní 20. ročník přinesl pestrou směsici koncertů, divadel a mimožánrových vystoupení. Mladý režisér Petr Sádek zabrousil do italské klasiky a nastu-

doval hru Carla Goldoniho „Lhář“, ke které napsal a nahrál hudbu dramaturg festivalu Jaroslav Krček. Pomocnou ruku při přípravě scény podal pan Jaromír Vosecký. Nejmladší herci se pod režijním vedením Ladislava Nováka předvedli v „Poštácké pohádce“ Karla Čapka, kterou hudebně osvěžil Jaroslav Krček. Diváci se mohli opět zaposlouchat do hudby vážné i jazzové ve sborovém či sólovém podání dívčího sboru Cancioneta Praga, mohli vnímat vytříbenost mluveného slova v přednesu Alfréda Strejčka nebo krásu pohybu ve vystoupení tanečního divadla BUFO. Nenechali si také ujít premiéru opery Jaroslava Krčka Šaty, jaké svět neviděl v provedení souboru Musica Bohemica a mužského sboru Gentleman Singers. Kdo má rád lidovou hudbu, tomu zahrála písně a tance z moravského pomezí Musica Folklorica. Ani v tomto roce nechyběla vernisáž v Městském muzeu a galerii, tentokrát svou grafiku a obrazy poskytl Pavel Sivko.

Spolkový život a starost o Tylovo divadlo

Uběhlo dvanáct let spolupráce Divadelního spolku J. K. Tyl s Kulturním a informačním střediskem města Lomnice nad Popelkou.

Poštácká pohádka (2014) - Veronika Vejnarová, Bohuslav Vejnar, Michal Stránský, Tomáš Kracík, Michal Kracík, Barbora Nováková | Tomáš Rezek, Bohuslav Vejnar, Miroslav Kracík

Spolek má právo volného pohybu po budově, kde využívá část prostor pro uskladnění kostýmů, kulís a rekvizit. V suterénu slouží jedna místnost jako spolková. Za představení pořádaná v budově divadla platí spolek za spotřebované energie. Při akcích KISu zajišťují členové spolku služby s nimi spojené.

Pravidelné návštěvy boleslavských představení pokračovaly i v letošním roce, v červnu to byla hra Edmonda Rostanda „Cyrano z Bergeracu“, uvedená pod širým nebem na hradě Kost, v prosinci „Pygmalion“ George Bernarda Shawa. Příjemnou předsváteční akcí byl vánoční koncert souboru Musica Bohemica, v Lomnici pořádaný po několika letech.

S hrou „Stromy umírají vstojé“ spolek zamířil do Bradlecké Lhoty, Nové Paky, Rovenska pod Troskami, Železného Brodu, Semil a Vrchlabí, „Ježibaby z Babína“ „strašily“ v Loučkách u Turnova, Lužanech a Proseči u Českého Dubu a „Lhář“ se vydal do Libštátu a Nové Vsi nad Popelkou.

Dlouholetý člen spolku, pan Miroslav Holan, oslavil krásné kulaté jubileum. Začátkem roku se dožil neuvěřitelných 100 let. Při této příležitosti byla na radnici uspořádána malá oslava, při níž bylo gratulováno i paní Miloslavě Holanové. Zástupci města spolu se sportovci, základní školou, kamarády a divadelníky popřáli tomuto neuvěřitelnému páru hlavně hodně zdraví. V tomto roce slavili také Vladimíra Duštová (50), Gabriela Krčková (60), Jaroslav Krček (75) a Ivana Otmarová (75). 7. června odešel z řad ochotníků pan Karel Kramář.

*Lhář (2014) - nahoře - Eva Benešová, Jarmila Barancová
uprostřed - Zbyněk Koblí, Olga Rezková, Jarmila Barancová,
Luděk Vejnar, Vít Zavřel, Petr Sádek, Jan Zavřel, Petr Štěpán (na balkoně)*

dole - Veronika Sádková, Jarmila Barancová, Petr Sádek, Luděk Vejnar

2015 | 190. výročí ochotnického divadla ve městě

Krajská divadelní přehlídka

Již poosmnácté se v druhé polovině března v Lomnici nad Popelkou sešly ochotnické soubory, aby divákům a odborné porotě předvedly svůj repertoár. Úvod patřil domácímu spolku a Goldoniho „Lháři“ v režii Petra Sádka. Za herecký výkon v této inscenaci obdrželi čestná uznání Luděk Vejnar a Eva Benešová. Sedm soutěžních ochotnických vystoupení doplnilo nesou-

Strakonický dudák (2015) - Luděk Vejnar, Petr Štěpán, Jan Zavřel, Veronika Ženatá, Ladislav Novák, Veronika Sádková, Aneta Vávrová | Michal Stránský, Tomáš Kracík, Bohuslav Vejnar, Veronika Vejnarová, Michal Kracík, Veronika Sádková

těžně pražské divadlo Refektář s nevšedním zpracováním čtyř povídek z obyčejného života pod názvem „Hotel Infercontinental“. Ve hře se představil talentovaný lomnický rodák Lukáš Mejsnar. Porota po zhodnocení celé přehlídky neudělila žádnému ze souborů nominaci ani doporučení na národní přehlídku.

Střípky Lomnického kulturního léta

V roce významného výročí lomnického divadla sáhli režisér Petr Štěpán společně s Jaroslavem Krčkem, který byl zároveň autorem hudby, po klasice českého dramatu a s herci Divadelního spolku J. K. Tyl nastudovali hru Josefa Kajetána Tyla „Strakonický dudák“. Choreografie se ujala Jana Mikulová. Scénu podle návrhu Jaromíra Voseckého vytvořil Josef Šimek st. Di-

váci průběžně oceňovali potleskem pěvecké i taneční výkony. Nelehké hlavní role Švandy a Dorotky skvěle zvládli Luděk Vejnar a Veronika Sádková. Z mnoha dalších postav je na místě jmenovat Vladku Duštovou coby ráznou Kordulu, Petra Štěpána v roli světoběžníka Vocilky a Slávka Vejnara, který ztvárnil roli Kalafuny. Mimořádný emocionální zážitek v divácích zanechal Jiří Otmar v roli starého dudáka Tomáše. Prostory zámeckého nádvoří byly následující den

využity k repríze komedie Carla Goldoniho „Lhář“. Hraní bezprostředně před diváky a často mezi nimi mělo neopakovatelnou atmosféru a bylo příjemným zpestřením festivalu. V bohatém programu kulturního léta se představil svým osobitým projevem Alfréd Strejček spolu s výtečným klavíristou Danielem Wiesnerem v pořadu „Bedřichu Smetanovi s láskou“. Poctu mistru Janu Husovi k šestistému výročí upálení vyjádřil soubor Musica Bohemica premiérou skladby

hodně úsilí oslavám 190. výročí, k nimž samozřejmě patřila letní premiéra a příprava podzimní divadelní výstavy v muzeu, které se ujal pan Petr Štěpán.

V srpnu byly sehrány „Ježibaby z Babína“ v sokolském táboře v Krčkovcích. V repertoáru figurují už osmým rokem a některé role musely být přeobsazeny, ale to nic neubralo na kvalitě a oblíbenosti představení.

Rok byl rokem kulatých a půlkulatých životních

Strakonický dudák (2015) - Štěpánka Soukupová, Veronika Ženatá, Libuše Mikešová, Zdena Kracíková, Aneta Vávrová, Luděk Vejnar (ležící) | Rudolf Hasman, Miroslav Kracík, Václav Tichý, Ladislav Novák

Jaroslava Krčka Miluj pravdu. V závěrečném poutním koncertu v kostele Proměnění Páně na Táboře zazpívala lomnická rodačka Jana Stehr-Prskavcová.

Spolkový život a starost o Tylovo divadlo

V létě začala oprava zadní části divadla, která zahrnuje podřezání, výměnu rozpadlých cihel a následně výměnu oken v obou šatnách. Divadelní spolek věnoval

výročí pro vynikajícího herce a režiséra, nestora lomnických divadelníků, pana Vladimíra Cermana (95), Věru Novákovou (75), Petra Štěpána (65), Jiřího Valentu (60), Jaromíra Soukupa (55), Evu Benešovou a Miroslava Kracíka (50). Paní Miloslava Holanová oslavila 93 let a pan Zdeněk Hadinec 89 let.

Začátek roku byl poznamenán ztrátou nejstaršího člena, pana Miroslava Holana, který zemřel 28. února

Strakonický dudák (2015) - Petr Štěpán | Veronika Sádková, Luděk Vejnar

ve věku požehnaných 101 let.

Pro fungování divadelního spolku je důležitá činnost jeho výboru, v jehož čele v uplynulých deseti letech stála předsedkyně Vladka Duštová. Práce výboru obnáší mimo jiné často složité dohadování zájezdových představení, udržování kontaktů se spřátelenými spolky, spolupráci s ostatními organizacemi ve městě, starost o finance. Během deseti let došlo v obsazení výboru ke změnám a stejně tak jako na jevišti v něm našly zastoupení nové tváře.

V životě spolku mají své významné místo členové v nehereckých rolích, a to Josef Šimek st. jako osvětlovač a scénograf, Radek Šimek jako zvukař, Petr Štěpán jako archivář, Slávek Vejnar jako malíř plakátů, Eva

Sacká a Lidmila Mrázková jako nápovědy. Josef Šimek ml. se stará o dotace, smlouvy a vyúčtování dotací, Renata Tomešová zajišťuje účetnictví, roli jednatele spolku zastává Ladislav Novák, který má také již od roku 1998 největší podíl na přípravě a organizaci každoroční Krajské přehlídky ochotnického divadla Jizerské oblasti.

Lomnické kulturní léto patří k jedné z nejvýznamnějších kulturních akcí ve městě, která svou pestrostí a kvalitou každoročně přiláká velké množství nejen lomnických, ale i přespolních diváků. Takový důstojný svátek kultury mohou ochotníci pořádat s finanční

pomocí mnoha sponzorů, kterým patří poděkování. Po mnoho let se na přípravě festivalu podílí tým lidí, kteří připravují program, komunikují s účastníky a snaží se o propagaci představení. Úzká spolupráce dramaturga festivalu Jaroslava Krčka, Libuše Mikešové, Olgy Křížkové, Petra Štěpána a Stanislava Dlouhého zaručuje divákům hodnotné umělecké zážitky.

Kdo jenom trochu nahlédne „pod divadelní pokličku“, nebo chcete-li, do zákulisí, pochopí, že u divadla zůstane jen ten, kdo nečeká na pochlebování, zbohatnutí nebo slávu, ten, kdo je ochoten obětovat čas a síly pro společnou věc, ten, kdo snese kritické připomínky a je schopen se z nich poučit, ten, pro koho

Strakonický dudák (2015) - Veronika Sádková, Luděk Vejnar, Petr Štěpán, Olga Rezková, Helena Tolvajová, Petr Sádek, Zdena Kracíková, Štěpánka Soukupová, Renata Tomešová, Veronika Ženatá, Aneta Vávrová, Libuše Mikešová, Veronika Patková, Ladislav Novák, Pavlína Šmejcová, Jiří Otmar, Eva Benešová, Miroslav Kracík, Václav Tichý, Bohuslav Vejnar, Vladimíra Duštová, děti - Tomáš Kracík, Veronika Vejnarová, Michal Stránský, Michal Kracík, v popředí Jaroslav Krček

se divadlo stalo něčím, bez čeho nemůže být. Takoví zapálenci nechybí ani mezi lomnickými ochotníky.

Náš divadelní spolek slaví!

V roce 2015 oslavuje lomnický divadelní spolek 190. výročí svého trvání. Je to hodně nebo málo? Není mnoho spolků, které mají tak dlouhou tradici. Divadelní společenství je velká rodina lidí, které přitahuje společná práce, radosti i starosti. Občas přijdou i hádky, ale divadelní duch je tak mocný, že nás zase dostane na jeviště a my opět sdílíme svého koníčka, své

divadlo. Jsem velmi ráda, že mezi nás nachází cestu mláď, které snad jednou bude pokračovatelem naší dlouholeté práce. Děkuji touto cestou všem, kteří náš spolek jakkoliv podporují a pomáhají v naší bohubilé činnosti. Všem divadelníkům i našim divákům přeji, aby je touha po divadelnictví nikdy neopustila a aby společně strávené chvílky byly tím krásným světlem v našich životech.

Vladimíra Duštová, předsedkyně spolku

Přání z radnice

Výročí 190 let. Něco nevidaného nejen v Lomnici, ale i jinde v naší republice. Množství osudů, akcí, divadelních představení, vzpomínek... A samozřejmě hraní, zkoušení, hraní a zase zkoušení. Nebylo toho zrovna málo. Za ty roky jde o 891 premiér a 1100 repríz.

V současnosti se divadelníci pravidelně starají o průběh dvou každoročních velkých akcí, a to o hudebně dramatický festival Lomnické kulturní léto a Přehlídku ochotnických souborů Jizerské oblasti, krajskou soutěž s postupem na národní přehlídku činoherního a hudebního divadla. Je třeba podotknout, že veškeré aktivity spolku jsou nevýdělečné a jeho členové svou práci odvádějí bezplatně. Spolek tedy musí shánět peníze vlastní činností nebo od sponzorů a samozřejmě využívá dotace od Ministerstva kultury, Libereckého kraje a hlavně města Lomnice nad Popelkou. A právě městu by mělo na práci ochotníků záležet nejvíc, mělo by si vážit toho, jaký soubor tu má. Divadelníci se podílejí na udržování vysoké úrovně kulturního života města a právem jim za vše patří poděkování.

Přeji Vám, milí divadelní přátelé, abyste dovršili tu blížící se dvoustovku v činorodé práci a v radosti ze setkávání s přáteli a lidmi, s kterými Vás pojí podobné záliby a zážitky. Našemu městu pak přeji i nadále osvědčené vedení, aby i přes problémy bylo schopné kdykoli spolek podpořit a stále mu vytvářet kvalitní zázemí pro jeho práci. Abychom se i za deset let a snad ještě déle mohli těšit z návštěv lomnického divadla.

Josef Šimek, starosta

Přání z Kulturního a informačního střediska

Kulturní a informační středisko města Lomnice nad Popelkou zahájilo svoji činnost v roce 2002. Z pohledu do historie se tedy jedná o velmi mladou organizaci. Od prvopočátku bylo jejím záměrem a koncepcí zmapovat kulturní dění ve městě, seznámit se s činností organizací působících na poli kultury a stát se přirozeným koordinátorem a pomocníkem kulturního dění v Lomnici nad Popelkou. Moje první kroky tehdy vedly nejprve do výboru Divadelního spolku J. K. Tyl a později i na valnou hromadu. Činnost této neziskové organizace, ve které působí spousta nadšených a talentovaných ochotníků rozdávajících radost po mnoho generací, byla pro mě příkladnou. Mohl bych uvést celou řadu divácky velmi kvitovaných premiér, ať už divadelních her českých či zahraničních autorů nebo pohádek pro dětské publikum, organizování tradiční krajské divadelní přehlídky Jizerské oblasti nebo nabídku nejrůznějších, žánrově pestrých, umělecky hodnotných pořadů v rámci festivalu Lomnické kulturní léto. Spolek působící v budově Tylova divadla, která je v současnosti zapsanou kulturní památkou, vždy ochotně pomohl s běžnou údržbou a péčí o majetek města svěřený kulturnímu středisku. Pravidla vzájemného soužití a využití této krásné funkcionalistické stavby k prospěchu kulturní veřejnosti města byla oběma organizacemi vždy vzorně dodržována a respektována. Rád bych všem lomnickým divadelním ochotníkům popřál do dalších let pevné zdraví, spoustu nezapomenutelných rolí a hlavně radost z odvedených hereckých výkonů.

Josef Svoboda, ředitel KIS Lomnice nad Popelkou

Divadelní mládí

Do Tylova divadla jsem poprvé vkročil počátkem roku 2007, tehdy ještě jako žák 9. třídy lomnické ZŠ. Všechno ale začalo ještě dříve, v době, kdy jsem občas hrál loutkové divadlo, a když se naskytla možnost, moderoval jsem (nebo spíše se učil moderovat) akce na Lomnicku. Nikoho z naší rodiny tedy asi nepřekvapilo, když jsem oslovil lomnické ochotníky, že bych to s nimi také zkusil. Dnes vím, že to bylo jedno z těch dobrých rozhodnutí, které jsem v životě udělal. V té době se nás začínajících sešlo v divadle hned několik. Měli jsme velké štěstí, neboť režiséři nám dali možnost zahrát si vedle již zkušených herců a to pro nás byla opravdu velká škola. Nešlo jen o zkoušení a hraní, ale především o ty chvíle, které jsme trávili spolu se staršími kolegy, a měli možnost posbírat jejich zážitky, zkušenosti a postřehy. Myslím, že teď mohu mluvit i za ostatní z naší „mladé generace“. Získali jsme nové přátele a spolu s nimi prožívali radosti a strasti nejen našeho společného divadelního života, ale i toho osobního. Myslím, že jsme všichni nově příchozí velmi brzy pochopili, že ochotnické divadlo není o tom, kdo jakou zrovna má roli, ale především o lidech v něm.

Milý lomnický divadelní spolku, dovol, abych ti poděkoval za to, že jsi mi dal spoustu přátel, stal se mým koníčkem a vlastně takovou mojí drogou. Přejí ti do dalších alespoň 190 let dostatek herců, techniků, režisérů, nápověd, velké množství premiér, repríz a především pak diváků, bez kterých by to divadlo nebylo ono. Nyní budu mluvit opět za nás „mladé“, ale věř, že i my se budeme snažit o to, o co se snažili naši předci již od roku 1825.

Na závěr si neodpustím ještě jednu osobní vzpomínku. Coby žák deváté třídy jsem byl v divadle

Poprask na laguně (2009) - realizační tým při zkoušce - Miroslav Pěnička (hudba), Renata Tomešová (režie), Josef Šimek st. (světla)

opravdu suverénně nejmladší. Dodnes se smějeme, jak několikrát Vladka Duštová volala domů rodičům, když jsem chtěl jít po návratu z představení s ostatními posedět do pizzerie, a slibovala: „Paní Sádková, opravdu na něj dohlédnu, Slávek ho pak doprovodí domů.“ A při první divadelní přehlídce padla poznámka: „To je ještě takový naše Kuřátko.“ A od té doby jsem byl prostě Kuře. Pravda, když se podívám na fotky z té doby, pojmenovaly mě kolegyně ještě docela hezky. Každopádně se čas od času tato přezdívka oživí a všechny pobaví. Však jsem také v divadle strávil hodně času a byli to právě starší kolegové, kdo mě posílali domů učit se.

Pár divadelních vzpomínek...

Kde je senátor?

Hráli jsme komedii Plukovník chce spát v Železném Brodě. Byl březen, blížil se konec lyžařské sezóny, a tak jsme spolu se Slávkem Vejnařem nadšeně hodnotili

Ježibaby z Babína (2010) - v současnosti nejdéle držena hra na repertoáru (od roku 2007 dosud), venkovní představení v Krčkovících - Veronika Benešová, Jarmila Barancová

naše lyžařské zážitky, zatímco na scéně se schylovalo ke konci prvního dějství. Myšlenkami jsme opustili jeviště a ocitli se kdesi na Kaprunu. Zpět nás vrátilo až zoufalé bědování Renaty Tomešové: „Kde je senátor? Už by tu měl normálně být!“ Ano, stala se chyba, my jsme příchod na scénu zaspali a hlavní představitelé si užili krušné chvílky. Možná byste tomu nevěřili, ale na jevišti připadá i pár vteřin jako věčnost.

Kde je psací stroj?

Zájezdy s sebou přinášejí jisté úskalí. Naložit všechny kulisy, rekvizity, kostýmy – no velmi často pořádnou hromadu věcí. A občas se stane, že se prostě někde něco zapomene. Co s tím? Přichází řada na improvizaci. Podobně jako při představení Poprask na laguně, kdy jsme po příjezdu do Poděbrad zjistili, že nám chybí komisařův psací stroj. Míra Pěnička neváhal a vyrazil hledat psací stroj po kolonádě. V roce 2011, kdy všude vládnu počítače a notebooky, trošku bizard-

ní nápad. Ale! Ve skladě jednoho hotelu se přece jen poštěstilo a my měli na představení vypůjčen krásný psací stroj výměnou za občanský průkaz našeho hudebního režiséra.

Kde jsi? Odjíždíme!

Ježibaby z Babína je velmi úspěšná pohádka. Na více jak 20 zájezdech se nám událo mnoho úsměvných zážitků a jen těžko bychom zde mohli všechny zmínit. Tento ale stojí za to. Jeli jsme hrát až do Meziměstí. V devět ráno bylo auto naložené u Tylova divadla, všichni herci připraveni k odjezdu, jen vodník nám chyběl. Voláme vodníka, a když se to asi na popáté konečně podařilo, z telefonu se ozve: „Prosím?... My už jedeme?... No já jsem ještě na hotelu... No ve Vrchlabí... Tudy nejedete?... Aha... Tak já se zkusím dostat alespoň do Paky.“ Vodník skutečně do Paky se zpožděním dorazil, patřičně se musel vykoupat a my mohli vyrazit na představení, které i přes katastrofický začátek dopadlo na výbornou.

Záskoky

Zde nejde ani tak o humornou vzpomínku, ale myslím, že si tato součást našeho hereckého kočování zaslouží poznámku. Čas od času se stane, že někdo onemocní, či nenajdeme vhodný termín a je nutné nasadit alternaci. Ono se řekne alternaci. Alternace mají pražská divadla, kdy druhý herec má roli přesně nazkoušenou a je schopen kdykoliv zaskočit. My takovou možnost obvykle nemáme a situaci musíme řešit často ze dne na den. Pochopitelně je nám líto rušit představení, a tak pokud to jen trochu jde, hledáme obětního beránka, který do hry naskakuje velmi často bez zkoušky. A to je pak adrenalin. Ti z nás, co si to vyzkoušeli (a že jich už pár bylo), by jistě mohli

vyprávět. Nedokážu si vysvětlit, čím to je, ale ono to vždycky klaplo, že divák nic nepoznal. A i když jde o malinkou roli, věřte, že dotyčný herec je vnímán jako hrdina.

Petr Sádek

Pocta ochotníkům

„Kultura nic a nikoho neochrání, neospravedlňuje. Je to však lidský výtvar, člověk se do ní promítá a poznává se v ní.“ (Jean Paul Sartre)

Smekám! Ano, smekám s úctou a pokorou před souborem, který oslavuje své skoro neuvěřitelné výročí. Ano, Divadelnímu souboru Tyl v Lomnici nad Popelkou je už 190 let. Víím, s jakými pocity členové souboru a celá lomnická kulturní veřejnost toto výročí prožívají.

Sám jsem měl tu čest jako umělecký šéf Městského divadla v Mladé Boleslavi spolu se svým přítelem Františkem Skřípkem, ředitelem divadla, připravit oslavy devadesátého a o deset let později i 100. výročí otevření divadla. Jsou to pocity velkého štěstí, ale také velké zodpovědnosti. Vždyť předávaná štafeta generací před námi je výzvou, kterou nelze naplnit jen slovy, ale především činy.

Takovýto umělecký čin jsem měl možnost spatřit v pátek 17. 7. 2015 v průběhu 21. ročníku Lomnického kulturního léta. Divadelní soubor Tyl uvedl Tylova Strakonického dudáka v režii pánů Petra Štěpána a Jaroslava Krčka. Pohladilo mě po duši, že si Lomnič-

100 let lomnické železnice (2006) - Iveta Hrdličková, Vladimíra Duštová, Jarmila Barancová, Jarmila Šimková, Barbora Bláhová, Olga Rezková, Renata Tomešová, Jiří Zikmund, Libuše Mikešová, Naděžda Vejnarová, Bohuslav Vejnar

tí zvolili titul právě od J. K. Tyla, jehož jméno soubor nese. Ten večer byl pro mne nezapomenutelný. Uviděl jsem představení, kde divadelníci položili své srdce divákům. Vzájemné splynutí herců a obecnstva lze nazvat opravdovým souzněním duší. Atmosféra tohoto večera byla neopakovatelná. Na jevišti se prolínala letitá zkušenost starších členů souboru s nezkrotným a sympatickým temperamentem mladých.

Amatérské herectví bez velké lásky, pracovitosti a pokory by nemohlo dojít naplnění.

Při této příležitosti však nemohu opomenout osoby, které se výrazně podílejí na činnosti souboru a celé koncepci Lomnického kulturního léta. Pan režisér Petr Štěpán je člověk, kterého si vážím a musím mu touto cestou poděkovat. Takovýchto členů souborů, opravdových liboherců je mezi amatérskými divadelníky málo.

A závěrem něco s velkým vykřičníkem! Ano, tento vykřičník spatřuji ve velké umělecké osobnosti, jakou je pan Jaroslav Krček, který je duší i tmelem

celého Lomnického kulturního léta. Jsem rád, že jsem se při své režijní práci na dvou klasických inscenacích v mladoboleslavském divadle mohl s panem Jaroslavem Krčkem pracovní sejit. Jeho hudební názor byl pro mne vždy inspirující a přispěl k úspěchu obou inscenací.

Když se zamýšlím nad dnešním světem, je mi někdy smutno. Tím více obdivuji, že v době, kdy svět ovládá technika, honba za penězi a vytrácí se upřímné mezilidské vztahy, se najdou lidé, kteří mají potřebu být spolu, tvořit a dělat radost druhým. Díky vám za toto ušlechtilé počínání!

A na konec ještě slova mého zamilovaného autora Williama Saroyana: „*V čase svého života žij tak, abys v tomto překrásném čase v ničem nezvětšil bídu, utrpení a smutek světa, ale abys žil v úsměvné shodě s jeho velkým tajemstvím.*“ (Minuty na hodinách)

Váš Josef Kettner

Obětavých lidí z lomnického Divadelního spolku J. K. Tyl si velmi vážím. Jsou to obrozenci 21. století. V naprosto nekulturní pragmatické moderní době dokazují, že hodnotná kultura a umění na malém městě má smysl i dnes, že stojí za to věnovat svůj volný čas něčemu zdánlivě bláhovému, co se ekonomicky nevyplácí, ale co přináší druhým hodnotnou literaturu, krásu, radost, potěšení a emotivní zážitky.

Obohacujete zakrňující duchovní svět. A jste dobří divadelníci. Navazujete na tradici s uctyhodnou délkou 190 let. Děláte krásnou a prospěšnou věc. Ať vám váš elán vydrží!

František Skřípek

Lomnické divadelní legendy vzpomínají

Jsem to já? Který má zavzpomínat na ochotnickou práci v Lomnici? Propadl jsem divadlu za války a začínal ve Svornosti. Nezapomenu na Oldu Lokaje, režiséra, který dostal do ruky poleno, tzn. mě. Nesčetněkrát mě vracel opakovat výstup. V Tylově divadle jsem začínal recitací s mladým Škodou a hrál mladé figury v pohádkách. Zdařilá inscenace Věc Makropulos mně dala roli mladého Pruse, otce hrál Zdeněk Hadinec. A přišel Radúz v pohádce Radúz a Mahulena a můj největší úspěch. Nezapomenutelný zážitek v přírodě v Popelkách za krásné srpnové noci s hudbou Josefa Suka. Po dvaceti letech na jedné dovolené potkávám neznámého pána, který když se dovídá, že jsem z Lomnice, začne vzpomínat na Radúze a Mahulenu. Byl nadšen ještě po letech. Bylo to okrskové představení na úrovni. Za rok jsme hráli Námlovky Pelopovy zase v Popelkách ve velkolepé scéně. To jsme si troufali, co?

Pak přišla rána a ze mě se stal havíř v ostravských dolech. PTP. V životě jsem se nezajímal o politiku, neznal jsem Morávka, který na mě napsal posudek jako na nepřítele socialismu. Do posudku zatáhl i divadlo. Nikdo ze spolku se neozval, ale co bylo napsáno, bylo svaté. Šťastně jsem vše přežil, vrátil se a hrál znovu s lidmi, kteří mě znali, ale v padesátých letech, kdo by se nebál?

V šedesátých letech mně bylo nabídnuto nastěhování se do divadla po domovníkovi a plnění jeho povinností. Z bytových důvodů k tomu došlo. Vykonával jsem tyto práce při zaměstnání za tři sta korun měsíčně. Jsem starý hluchý dědek, paní doktorka zanedbala mé ucho, na které nosím naslouchadlo. Tím pádem skončilo i mé hraní v roce 2000. Byl to můj druhý život – divadlo.

„Všechny naše kroky musí vést láska k národu a jeho štěstí.“ (J. K. Tyl)

Jaroslav Kocourek

Výročí 190 let lomnického divadla, devadesát let vlastního života, téměř sedmdesát let členství ve spolku, to jsou časové údaje pro životní vzpomínání. 190 let trvání spolku je tak nějak rozpětí tří generací, první zakládající jsou ti již odpočívající v ochotnickém nebi, druhá je generace dožívající, kde už je jen několik ještě aktivních členů, mnozí již také odešli a zbývající žijí ve vzpomínkách, a třetí generace je generace stávající – tvořivá.

Sám se zařazuji do té druhé, žiji ve vzpomínkách při čtení množství rozepsaných rolí i při pohledu na děkovný list z roku 1975 z ochotnického ústředí při předávání „Zlatého Tylova odznaku“, který je uložen v zásuvce stolu.

Začínal jsem v roce 1945 jako člen kroužku Mirka Škody, který měl několik recitačních nebo melodramatických představení, zaměřených na osvobození z válečných útrap (např. Dachau). Tam mne sledoval otec Mirka, p. Josef Škoda a přetáhl mne do ochotnického souboru Tyl. Moje první role byla v dvouaktovce Nocí poraněn a Asagao. No a pak už to šlo třicet let až do roku 1975, kdy jsem z vážných rodinných důvodů ukončil aktivní ochotnickou činnost. Ale i za těch třicet let činnosti je výsledek dle dokumentace dosti

Stromy umírají vstoje (2013) - zákulisí generální zkoušky - Veronika Sátková, Ladislav Novák | Nápověďa - Lidmila Mrázková | Nápověďa - Eva Sacká

Technické zázemí souboru - Radek Šimek (zvuk) | Josef Šimek st. (světla)

dobrý – 45 her a 183 repríz. A na které role nejvíce vzpomínám? V roce 1948 Steinbeck O myších a li-dech, kde v roli Jiřího jsem hrál spolu s p. Budinou, který hrál Lennieho. Znal jsem nejen svoji roli, ale i celou roli p. Budiny, kterému jsem skrytě napovídal, protože on byl známý tím, že své role moc neznal a hodně improvizoval. Dále to byla role Jupitera ve hře Nebe na zemi, kde jsem jako v jediné ochotnické roli zpíval a také obdivoval komickou dvojici Cerman – Bičík plus živé sele, třetí pak role barona Pruse v Čapkově Věci Makropulos. Poprvé v roce 1946 s pí Františkou Konopáčovou v roli Emilie Marty, podruhé v roce 1972 s pí Lídou Thömersovou, bohužel hatrnick s výbornou pí Renatou Tomešovou mne už minul, ač jsem měl zájem.

Oslavy 190 let trvání přinesly i nový úkaz na ochotnické scéně, a to představení v přírodě. Je to povzbuzující, že se soubor k takovéto akci vrátil. V přírodě se hrálo již za mých klukovských let, a to na Hůrce u Skuhrova. Sledoval jsem tam hru Naši furianti. V lomu v Popelkách se hrály hry Noc na Karl-

štejně, Radúz a Mahulena, Námluvy Pelopovy. Zájezdově jsme hráli Nebe na zemi v přírodním divadle v Semilech, v přírodním divadle v Doksech hry Věc Makropulos a Dnes večer přijde přítel, na Kyjích hru M. D. Rettigová.

Ne vždy však jsou pro hru podmínky příznivé. Na jednom z představení Noci na Karlštejně přišla průtrž mračen a liják, že se představení muselo ukončit a s manželkou (hrála Alenku) jsme nalíčení a v krojích utíkali domů, protože nebylo kam se schovat. Náhradní představení pak bylo zdarma v Tylově divadle. Problém byl i v přírodním divadle v Doksech, kde při milostném dialogu s pí Konopáčovou jel na blízké železniční trati dlouhý nákladní vlak, který nás svým rachotem přehlušil, a tak jsme zhasli a čekali, než vlak přeje, a pak pokračovali... A možná, že není tak známé, že pan Škoda přišel s návrhem na zřízení divadla a kina v přírodě v parku na Karlově (nad bývalým lesnickým učilištěm). Bohužel návrh neprošel a zanikl. Ale věřím, že stávající třetí mladá generace nalezne pochopení pro tuto formu ochotnické pro-

dukce a bude opět divadlo v přírodě v Lomnici. Místa by se našla – nádvoří zámku na náměstí, obora a její okolí včetně zámečku a třeba i lom v Popelkách.

Tak to byly moje vzpomínky a uvažování... Věřím v dobrou budoucnost ochotníků v Lomnici, tradice určitě nezanikne. Rodinné herecké, režijní i technické zapálení pro tuto záslužnou činnost např. u rodin Vejnarových, Šimkových a Sádkových je toho příslibem. Vysoce hodnotím i významnou kulturní spolupráci s p. Jaroslavem Krčkem a věřím, že lomnickým ochotníkům bude ještě dlouho pomáhat.

Do dalšího desetiletí a kulatého dvousetého výročí přeji spolku jen všechno dobré, nedejte se ničím odradit, vzájemně spolupracujte, pomáhejte si kolektivně i v osobních životních situacích, přizvěte nové mladé následovníky a ta všechna další výročí budou krásnější a přinesou hezké prožitky všemu obecenstvu a vám vřelý dík vyjádřený potleskem.

My, střední generace, se toho už asi nedožijeme, ale z toho ochotnického nebe vás budeme sledovat a držet vám palce.

Ať ta vaše láska (k divadlu) není žádný špás, scházejte se na divadelních prknech zas a zas!!!

Zdeněk Hadinec,
ochotnický herec z druhé generace,
člen Divadelního spolku J. K. Tyl

*nahoře - Soubor při čtené zkoušce - Martina Lásková, Vladimír Cerman, Petr Štěpán, Luděk Vejnár
dole - Sřtřípek ze zákulisí - Stromy umírají vstoje (2013) - Libuše Mikešová, Vladimír Cerman*

Členové DS J. K. Tyl Lomnice nad Popelkou

příjmení a jméno	členem od roku	premiér	repríz
Barancová Jarmila	2002	11	72
Barancová Markéta	2010	1	1
Beneš Miloslav		kameraman DS	
Benešová Eva	1985	6	25
Benešová Veronika	2005	4	36
Bláhová Barbora	2005	7	83
Cerman Vladimír	1942	104	470
Cermanová Libuše († 2012)	1944	59	290
Duřtová Vladimíra	1984	15	176
Hadinec Zdeněk	1946	45	183
Hasman Rudolf	1953	23	147
Hlavatý Miloš († 2013)	1985	6	36
Hlubůčková Ilona	2007	4	19
Holan Miroslav († 2015)	1945	maskér DS	
Holanová Miluše	1945	maskér DS	
Hrdina Pavel	2009	5	23
Hrdličková Iveta	2005	2	23
Karlubík Štefan	1993	12	97
Kola Pavel	1995		
Konopáč Jan († 2007)	1942	52	312
Kordík Lukáš	2008	3	17
Kracík Miroslav	1993	18	141
Kracíková Zdena	1993	10	72
Krček Jaroslav	1993	2	18
Krčková Gabriela	1993		
Kubát Ladislav	1970	4	36
Lásková Martina	1993	9	67

příjmení a jméno	členem od roku	premiér	repríz
Matějka Pavel	1993	10	75
Mejsnar Lukáš	2006	7	61
Mařan Vladimír († 2011)	1965	21	129
Mikešová Libuše	1958	30	205
Mikulová Jana	2009	7	35
Mrázková Lidmila	2012	2	20
Nosková Ivana	1997	7	48
Novák Ladislav	1959	49	267
Nováková Věra	1987		
Nožička Petr	2015	2	10
Otmar Jiří	1951	68	367
Otmarová Ivana	1965	10	55
Rezková Olga	1985	10	81
Ryba Jiří	1993		
Ryšavý Radomír († 2013)	1985	12	93
Sacká Eva	1948	24	66
Sádek Petr	2007	10	84
Sádková Veronika	2010	7	36
Sezima Ladislav († 2009)	1961	40	265
Soukup Jaromír	1997	2	13
Šimek Josef ml.	1993	10	73
Šimek Josef st.	1975	1	16
Šimek Radek	1993	3	44
Šimková Hana	2009		
Šimková Jarmila	1980		
Šimková Kateřina	1993	6	43
Štěpán Petr	1965	26	177

příjmení a jméno	členem od roku	premiér	repríz
Tichý Václav	2012	3	15
Tomeš Jakub	2009	2	19
Tomeš Roman	2005	2	19
Tomešová Renata	1995	18	164
Tolvajová Helena	2015	2	10
Tulková Věra	1984		
Valenta Jiří	1993		

příjmení a jméno	členem od roku	premiér	repríz
Vejnár Bohuslav	1970	40	242
Vejnár Luděk	1983	20	136
Vejnárová Naděžda	1978		
Zavřel Vít	2005	9	57
Zavřel Jan	2014	2	6
Zikmund Jiří († 2012)	1997	14	118

Režiséři DS J. K. Tyl

jméno	režie od roku	počet režii do roku 2015
Vladimír Cerman	1944	31
Jiří Otmar	1955	3
Ladislav Novák	1959	8
Petr Štěpán	1969	2
Ladislav Sezima	1970	22
Jan Konopáč	1975	3
Petr Štěpán a Jaroslav Krček	1999	2
Josef Šimek ml.	2002	1
Renata Tomešová	2004	3
Jiří Zikmund	2004	3
Petr Sádek	2010	3

Divadelní hry uvedené od roku 2005 Divadelním spolkem J. K. Tyl

poř. číslo	premiéra	autor	název hry	režie	počet představení			poznámka
					celkem	domácí	zájezd	
877	5. 8. 2005	V. Štech	Třetí zvonění	Vl. Cerman	12	2	10	
878	4. 8. 2006	I. Bukovčan	Než kohout zazpívá	L. Sezima	12	3	9	
879	27. 7. 2007	V. K. Klicpera	Ženský boj	J. Zikmund	6	1	5	
880	29. 7. 2007	J. Koloděj	Ježibaby z Babína	L. Sezima	22	3	19	stále na repertoáru
881	25. 7. 2008	G. Webster	Plukovník chce spát	L. Sezima	5	2	3	
882	14. 11. 2008	B. Nušič	Paní ministrová	L. Novák	7	2	5	
883	17. 7. 2009	C. Goldoni	Poprask na laguně	R. Tomešová	15	4	11	
884	23. 7. 2010	I. Škapa	Hastrmancká komedýje	P. Sádek	2	1	1	
885	22. 7. 2011	P. Petrovič	Liják	J. Zikmund	8	3	5	
886	20. 7. 2012	K. Čapek	Ze života hmyzu	R. Tomešová	7	3	4	
887	22. 7. 2012	J. Jílek	Dlouhý, Široký a Bystrozraký	L. Novák	10	3	7	
888	19. 7. 2013	A. Casona	Stromy umírají vstoje	P. Sádek	15	4	11	
889	18. 7. 2014	C. Goldoni	Lhář	P. Sádek	7	4	3	stále na repertoáru
890	26. 7. 2014	K. Čapek	Pošťácká pohádka	L. Novák	4	2	2	stále na repertoáru
891	17. 7. 2015	J. K. Tyl	Strakonický dudák	P. Štěpán, J. Krček		*		stále na repertoáru

* představení uvedeno u 190. výročí

S DS J. K. Tyl také vystupovali

jméno	inscenace
Pavla Drahoňovská	Ježibaby z Babína
Zuzana Vávrová	Liják
Ema Sůsová	Ženský boj
Martin Janda	Ze života hmyzu
Štěpánka Březinová	Ze života hmyzu
Kateřina Šádková	Ze života hmyzu, Výtečníci
Zbyněk Koblre	Lhář, Hastrmancká komedye, Dlouhý, Široký a Bystrozra- ký aj.
hudební soubor Rosa Gallica	Poprask na laguně (hudební doprovod)
Michal Stránský	Hastrmancká komedye, Poštácká pohádka, Strakonický dudák
Tomáš Kracík	Poštácká pohádka, Strakonický dudák
Michal Kracík	Poštácká pohádka, Strakonický dudák
Veronika Vejnarová	Poštácká pohádka, Strakonický dudák
Barbora Nováková	Poštácká pohádka
Veronika Ženatá	Strakonický dudák
Aneta Vávrová	Strakonický dudák
Štěpánka Soukupová	Strakonický dudák
Pavčina Šmejcová	Strakonický dudák
Veronika Patková	Strakonický dudák

Na představeních se dále podíleli

činnost	jméno
náповěda	Libuše Cermanová Eva Sacká Vladimíra Duřtová Lída Mrázková
světla	Vladimír Mařan Josef Šimek st.
zvuk	Radek Šimek Josef Šimek ml.
scéna	Vladimír Mařan Ladislav Sezima Josef Šimek st. Ladislav Novák Slávek Vejnar
hudba	Jaroslav Krček Miroslav Pěnička
kostýmy	Vladimíra Duřtová Nada Vejnarová Gabriela Krčková
výtvarná spolupráce	Jaromír Vosecký Hana Pýchová
choreografie	Jana Mikulová

nahore - Jiří Ryba, Radek Šimek, Miroslav Kracík, Jiří Otmar, Vladimír Cerman, Štefan Karlubík, Martina Lásková, Vít Zavřel, Miloslav Beneš, Ladislav Novák, Luděk Vejnar, Miloš Hlavatý, Bohuslav Vejnar, Zdeněk Hadinec, Radomír Rýšavý, Barbora Bláhová, Rudolf Hasman, Pavel Hrdina, Martin Janda, Kateřina Šimková, Lukáš Kordík, Josef Šimek ml.

uprostřed - Jakub Tomeš, Jarmila Šimková, Jaromír Soukup, Zdeňka Kracíková, Štěpánka Březinová, Libuše Mikešová, Jana Mikulová, Markéta Barancová, Lukáš Mejšnar, Jarmila Barancová, Ilona Hlubučková, Renata Tomešová, Naďa Vejnarová, Věra Tulková, Zbyněk Kobrle, Lidmila Mrázková, Vašek Tichý, Petr Sádek, Pavel Matějka
dole - Josef Šimek st., Veronika Sádková, Kateřina Šádková, Eva Benešová, Veronika Benšová, Eva Sacká, Miroslav Holan, Miluše Holanová, Petr Štěpán, Vladimíra Duštová

190 let
1825-2015

ochotnického divadla
v Lomnici nad Popelkou

Vydal Divadelní spolek J. K. Tyl Lomnice nad Popelkou za finančního přispění města Lomnice nad Popelkou v říjnu 2015.

Texty: Lidmila Mrázková, Josef Šimek ml., Petr Štěpán

Tabulky: Libuše Mikešová, Petr Sádek

Fotografie: Otakar Kudrnáč, Pavel Matějka, Tomáš Sůva, Zuzana Sacká, Josef Šimek ml., Josef Svoboda

Grafická úprava a sazba: Stanislav Dlouhý

Tisk: Květoslav Zaplatílek – polygrafická výroba, Vesec

Náklad 500 ks

